Należytość pocztowa opłacona ryczałtem.

Rok X. Dnia 15-go stycznia 1934 r. Nr. 2.

Kraków-Warszawa-Lwów-Poznań.

JEDNOŚĆ

Cena numeru 35 gr.

BEZPARTYJNE PISMO PRACOWNIKOW UMYSŁOWYCH.
WYCHODZI 1 i 15 KAZDEGO MIESIĄCA.

Pren. kwart. 2·50 zł.

Konto czekowe P. K. O. 404.968. Adres Redakcji i Administracji: Kraków, ulica św. Filipa L. 6. II. p. — Tel. 137-99 Konto czekowe P. K. O. 404.968.

Treść nru 2:

Konfiskata „Jedności".

Ostatni numer „Jedności", z daty 1. stycznia bież. roku został skonfiskowany. Cenzura skreśliła w nim kilka ustępów zarówno w artykule wstępnym, jak i w jednym z artykułów w treści numeru. Natychmiast po otrzymaniu wiadomości o konfiskacie, zarządziliśmy — po usunięciu zakwestjonowanych ustępów — wydanie drugiego nakładu pisma, aby nie pozbawić naszych Czytelników wiadomości i zapewnić im ciągłość otrzymywanych numerów. Konfiskata ta została następnie przez Sąd utrzymana w mocy, a odnośną uchwałę, powziętą na niejawnem posiedzeniu Sądu — zamieszczamy na innem miejscu, zgodnie z wymogami ustawy prasowej.

Przeciw konfiskacie wniosła redakcja sprzeciw do Sądu okręgowego w Krakowie.

W obronie naszych najżywotniejszych spraw.

Krakowski Związek Zrzeszeń Urzędniczych, jak to wiadomo jest z prasy codziennej, wystosował do P. Prezesa Rady Ministrów Janusza **Jędrzejewicza**, telegram treści następującej:

Związek Zrzeszeń Urzędniczych Województwa Krakowskiego zwraca się do Pana Prezesa Rady Ministrów z prośbą o wstrzymanie wejścia w życie nowej ustawy uposażeniowej, aż do chwili spłacenia rat pożyczki narodowej, oraz o zagwarantowanie nabytych praw emerytalnych, na podstawie dotychczasowej ustawy, tym wszystkim pracownikom państwowym, którzy prawa te posiadają, a którzy nową ustawą zostaną cofnięci o jedną grupę wstecz.

Analogiczny telegram wysłano do prezesa najbardziej wpływowego Klubu **Bezpartyjnego Bloku Współpracy z Rządem** p. **Walerego Sławka.**

Treść telegramu jest jasną.

Stwierdzamy, że według zdania rzesz urzędniczych, należałoby dążyć do tego, żeby wogóle nowa ustawa została przesuniętą na czas nieograniczony, gdyż chwila obecna, ze względu na obecne warunki materjalne, najmniej się do tego nadaje, jak to stwierdziła Centralna Rada Pracownicza, składając takie oświadczenie na ręce p. Ministra Skarbu.

Dalej stwierdzić należy, że nie zachodzi konieczność wprowadzenia tej nowej ustawy już z dniem 1 lutego, choćby z tego względu, że **Państwo na tej ustawie nic nie zaoszczędza,** gdyż wydatki na płace urzędnicze nie ulegną zmianie.

Licząc się jednak z tem, że ustawa została już ogłoszona, zachodzi druga ewentualność, że o ile czynniki decydujące nie uwzględnią pierwszego postulatu, to należy dążyć do tego, żeby **odroczono wejście w życie nowej ustawy, przynajmniej do czasu zupełnego spłacenia pożyczki narodowej.**

Postulat ten jest tak jasny i słuszny, że nie widzimy potrzeby uzasadniania go jakiemikolwiek argumentami.

Druga część telegramu domagająca się **zagwarantowania już nabytych praw do emerytury,** wymaga pewnego wyjaśnienia. Uzasadniamy postulat ten tem, że zainteresowani, **opłacając stawki na fundusz emerytalny, opłacali je od wyższych poborów,** przez co nabyli prawa do **tej emerytury, jaka się im z dotychczasowej ustawy należy, a którąby utracili, na wypadek nie uwzględnienia naszego postulatu, po cofnięciu o jedną grupę wstecz.**

Stwierdzić należy, że są to **prawa nabyte,** według **obowiązującej ustawy zapłacone,** i trudno wprost pomyśleć, byśmy praw tych zostali pozbawieni.

Nakoniec stwierdzamy z naciskiem, że naszem zdaniem **obciążenia, wynikające z nowej ustawy, powinny być stosowane do tych, którzy zostaną przyjęci do służby państwowej po 1 lutego, z zachowaniem praw nabytych dla dawnych pracowników, którzy prawa te posiadają, przez wpłacenie wyższych opłat emerytalnych, od wyższych poborów.**

Jest to również sprawa jasna, i nie zachodzi potrzeba dalszego jej uzasadnienia.

Bałagan legitymacyjny.

Nowa taryfa osobowa na Polskich Kolejach Państwowych przewiduje zniżki biletów dla pracowników kontraktowych i prowizorycznych oraz dla ich żon. Do zniżek tych są wyżej wymienione osoby już od 1 stycznia b. r. uprawnione, lecz niestety nie mogą z tych uprawnień korzystać, gdyż urzędy, które wystawiają legitymacje **nie zostały powiadomione o tem przez Ministerstwo Komunikacji!**

Jest to wprost niezwykłe i nie do uwierzenia, ażeby o tak ważnem dla pracowników rozporządzeniu zapomniano uwiadomić interesowane urzędy.

Tymczasem niejeden funkcjonarjusz państw. lub niejedna z żon urzędników byłaby korzystała z ulgi tej przysługującej jej na podstawie rozporządzenia, musiała jednak z przejazdu zrezygnować, gdyż więcej niż skromne dochody, nie pozwoliły na kupno całego biletu.

Naturalnie, że na tem nie stracił ani odnośny urząd, ani referent Min. Kom., którego obowiązkiem było powiadomić odnośne urzędy.

Jedynym kto stracił, jest Skarb Państwa, który nie jest tak świetnie ufundowany, by mógł rezygnować, nawet z tak skromnych dochodów.

Dalsze komentarze są chyba zbyteczne.

O. Z.

Sąd Okręgowy w Krakowie.
Wydział III karny
dnia 4 stycznia 1934.
Sygn. III. Pr. 1/34.

Sąd Okręgowy Wydział III karny w Krakowie na posiedzeniu niejawnem w dniu dzisiejszym po wysłuchaniu wniosku Prokuratora Sądu Okręgowego w Krakowie — wydał następujące

postanowienie:

I) Zatwierdza się po myśli §§ 489, 493 austr. proc. karn. zarządzoną i wykonaną przez Starostwo Grodzkie w Krakowie dnia 2. I. 1934 konfiskatę czasopisma „Jedność" Nr. 1. z dnia 1 stycznia 1934 z powodu treści:

1) artykułu zamieszczonego na stronie 1-szej p. t.: „Dziesiąty rok na posterunku" w ustępie od słów: „Nasza dobrze" do słów: po trupach", albowiem treść tego ustępu zawiera znamiona występku z art. 127 k. k.,

2) artykułu zamieszczonego na stronie 1-szej p. t.: „Kto nie spełnia należycie obowiązku — do dymisji" w ustępie od słów: „Niepewność swego" do słów: „bez echa!", albowiem treść tego ustępu zawiera znamiona występku z art. 127 k. k.

II) Zakazuje się dalszego rozszerzania skonfiskowanej treści powyższych artykułów, a zakaz ten ma być ogłoszony w przepisanej formie w najbliższym numerze czasopisma „Jedność" i w Dzienniku Urzędowym.

III) Cały nakład skonfiskowanego pisma ma być zniszczony.

Przewodniczący:
Dr. Hubl w. r.
Prezes Sądu Okr.

Protokolant:
Szymański w. r.

Za zgodność: Krawczyk sekretarz.

Nowe uposażenia — dodatki

a) funkcyjne, b) lokalne, c) służbowe, — przegrupowanie — awans automatyczny w szkolnictwie i t. d.

Celem umożliwienia zapoznania się z nowemi ustawami uposażeniowemi, podajemy poniżej, na podstawie danych urzędowych, w miarę pojemności naszego czasopisma, najważniejsze postanowienia w tej dziedzinie.

Zaznaczamy, że zasadniczo olbrzymia większość funkcjonarjuszów **zostanie z dniem 1-go lutego b. r. cofniętą o jedną grupę wstecz**, przyczem podkreślić należy z naciskiem, **że obniżka poborów nie może przekraczać 7 procent**, gdyż ewentualna różnica zostanie pokryta dodatkiem wyrównawczym. O ileby wypłacono komu pobory z potrąceniem większem, aniżeli 7 proc., należy natychmiast zwrócić się do władzy asygnującej, celem sprostowania.

Tabele uposażeń

od dnia 1-go lutego 1934:

TABELA I. (Pracownicy państwowi):

Grupa uposażeń:	Kwota mies. w zł.:	Grupa uposażeń:	Kwota mies. w zł.:
I.	3.000	VII.	335
II.	2.000	VIII.	260
III.	1.500	IX.	210
IV.	1.000	X.	160
V.	700	XI.	130
VI.	450	XII.	100

TABELA II. (Sędziowie):

Grupa uposażeń:	Kwota mies. w zł.:	Grupa uposażeń:	Kwota mies. w zł.:
I.	1.100	III.	575
II.	800	IV.	425

TABELA III. (Policja Państw. i Straż Gran.):

Grupa uposażeń:	Kwota mies. w zł.:	Grupa uposażeń:	Kwota mies. w zł.:
I.	1.000	VII.	240
II.	700	VIII.	200
III.	500	IX.	180
IV.	430	X.	160
V.	335	XI.	150
VI.	270		

TABELA IV. (Wojskowi):

Stopień:	w Warszawie samotni	w Warszawie z rodz.	Poza stolicą samotni	Poza stolicą z rodz.
	złotych miesięcznie			
Marszałek	3.450		3.000	
Generał broni, admirał	2.300		2.000	
Generał dywizji, wiceadmirał	1.725		1.500	
Generał brygady, kontradmirał	1.150		1.000	
Pułkownik, komandor	710	815	632	713
Podpułkownik, komandor-por.	568	645	524	580
Major, komandor-podpor.	485	560	435	490
Kapitan	390	465	345	400
Porucznik	290	365	265	324
Podporucznik	235	306	206	266
Chorąży	250	340	230	300
St. sierżant, st. bosman	214	304	194	264
Sierżant, bosman	190	276	171	241
Plutonowy, bosmanmat	170	236	151	201
Kapral, mat	152	182	137	167
St. marynarz zawodowy	140	170	125	150

Dodatki funkcyjne.

Dla funkcjonarjuszów państwowych, zajmujących **stanowiska kierownicze**, ustanawia się 11 stawek dodatku funkcyjnego.

Wysokość dodatku funkcyjnego w poszczególnych stawkach ustala się następująco, miesięcznie w złotych:

1 stawka	3.000
2 stawka	2.000
3 stawka	1.500
4 stawka	1.000
5 stawka	600
6 stawka	500
7 stawka	400
8 stawka	300
9 stawka	200
10 stawka	100
11 stawka	50

Dodatki lokalne.

a) WARSZAWA.

Funkcjonarjuszom państwowym, pełniącym służbę w m. stoł. Warszawie, przyznaje się dodatek lokalny w następującej wysokości:

w grupie uposażenia:	złotych miesięcznie:
I.	450
II.	300
III.	225
IV.	150
V.	100
VI.	65
VII.	50
VIII.	40
IX.	30
X.	25
XI.	20
XII.	15

b) W GDYNI, KATOWICACH i t. d.

Funkcjonarjuszom państwowym, pełniącym służbę na obszarze półwyspu Hel oraz w miastach: Gdyni, Katowicach, Królewskiej Hucie, Tarnowskich Górach, Mysłowicach, Cieszynie, Bielsku w województwie śląskiem i Białej w województwie krakowskiem przyznaje się dodatek lokalny w następującej wysokości:

w grupie uposażenia:	złotych miesięcznie:
IV.	100
V.	70
VI.	45
VII.	35
VIII.	25
IX.	20
X.	15
XI.	15
XII.	10

Funkcjonarjuszom państwowym, pełniącym służbę na obszarze W. M. Gdańska, przyznaje się dodatek lokalny w wysokości 200% uposażenia zasadniczego.

Dodatki służbowe.

W MINISTERSTWIE SPRAW WEWNĘTRZN.:

miesięcznie w zł.:

Radca w wydziale bezpieczeństwa w zarządzie centralnym	65
Radca w wojewódzkim wydziale bezpieczeństwa i referendarz w wydziale bezpieczeństwa zarządu centralnego	50
Referendarz w wojewódzkim wydziale bezpieczeństwa	40
Referendarz w referacie bezpieczeństwa w starostwach	30

W MINISTERSTWIE SKARBU:

Przewodniczący Rady Spółdzielczej	300
Naczelnik (kierownik) Urzędu Skarbowego, Opłat stemplowych, Skarbowego Akcyz i Monopolów Państwowych	100 do 300
Kierownik referatu egzekucyjnego w Izbie Skarbowej, Zastępca Naczelnika Urzędu Skarbowego, Opłat stemplowych, Skarbowego Akcyz i Monopolów Państwowych, Kierownik Ekspozytury Urzędu Skarbowego, Kierownik działu egzekucyjnego i katastralnego w Urzędzie Skarbowym, Kierownik działu rachunkowo-kasowego w Urzędzie Skarbowym (Opłat stemplowych)	50

Stawki dodatków, określonych w niniejszym punkcie dla Naczelników (Kierowników) Urzędów w wysokości od 100 do 300 zł. miesięcznie ustala Minister Skarbu.

Kierownik Urzędu Celnego w Gdyni	300
Kierownik Urzędu Celnego w Warszawie	250
Kierownik Urzędu Celnego: w Łodzi, Poznaniu, Zbąszyniu, Katowicach, Bielsku, Chorzowie, Krakowie i we Lwowie	150
Kierownik Urzędu Celnego: w Stołpcach, Turmoncie, Wilnie, Bydgoszczy, Chojnicach, Lesznie, Miasteczku, Tczewie, Toruniu, Chebziu, Cieszynie, Lublińcu, Sośnicy, Sosnowcu, Suminie, Zabrzu, Zebrzydowicach, Śniatynie-Załuczu i Zdołbunowie	100
Kierownik Urzędu Celnego: w Bytomiu, Grajewie, Przemyślu, Strzebielinie, Jamielniku, Łagiewnikach Śl., Łagiewnikach Śl. (Szyb Reden), Bobrku, Brynku, Bytomiu (Dąbrowa), Chałupkach, Drawskim Młynie, Goleszowie, Grudziądzu, Karbiu, Muszynie, Rawiczu, Sośni, Stanisławowie i Zdunach	80
Kierownicy Urzędów Celnych w miejscowościach wyżej niewymienionych	70
Zastępca Kierownika Urzędu Celn. w Warszawie i w Gdyni	150
Zastępca Kierownika Urzędu Celn.: w Bielsku, Chorzowie, Katowicach, Krakowie, Lwowie, Łodzi, Poznaniu i Zbąszyniu	100
Kierownik Ekspozytury Celnej w Warszawie (Poczta Główna)	100
Kierownik dozorów portowych, oraz Kierownik wolnej strefy w Gdyni	100
Kierownik Pocztowej Ekspozytury Celnej w Poznaniu, Katowicach, Krakowie, Lwowie i Łodzi	80
Kierownik Ekspozytury Celnej w Warszawie (Dworzec Główny)	80

W PROKURATORJI GENERALNEJ R. P.:

Kierownik wydziału w centrali, Zastępca Prezesa Oddziału	400
Naczelny Sekretarz, Zastępca Kierownika wydziału w centrali, Kierownik wydziału w Oddziale, Zastępca delegata	300
Radca	200
Referendarz	150

W MINISTERSTWIE SPRAWIEDLIWOŚCI:

Wyżsi funkcjonarjusze Straży więziennej	40
Niżsi funkcjonarjusze Straży więziennej	20
Pełniący służbę w więzieniu na św. Krzyżu:	
Nadkomisarz	175
Komisarz	140
Podkomisarz	120
Aspirant	100
Przodownik	85
Starszy strażnik	70
Strażnik	60

W MINISTERSTWIE WYZNAŃ RELIGIJN. I OŚWIECENIA PUBLICZNEGO:

a) Rektor Uniwersytetu lub Politechniki . 500
Rektor: Szkoły Głównej Gospod. Wiejkiego w Warszawie, Akademji Górniczej w Krakowie 400
Rektor: Akademji Medycyny Weterynaryjnej we Lwowie, Akademji Sztuk Pięknych w Warszawie i Krakowie, Akademji Stomatologicznej w Warszawie . 300
Prorektor Uniwersytetu lub Politechniki . 300
Prorektor: Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie, Akademji Górniczej w Krakowie . . . 250
Prorektor: Akademji Medycyny Weterynaryjnej we Lwowie, Akademji Sztuk Pięknych w Warszawie i Krakowie, Akademji Stomatologicznej w Warszawie . 200
Dziekan Wydziału Uniw. lub Politechniki . 250
Dziekan: Wydziału Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie, Akademji Górniczej w Krakowie . 200
Kierownik opartego na własnym statucie Oddziału lub Studjum 200
Kierownik dużego Zakładu akademickiego . 60
Kierownik małego Zakładu akademickiego . 40

SZKOŁY ŚREDNIE I POWSZECHNE:

a) Ministerjalny Wizytator Szkół w szkolnictwie ogólnokształcącem 200
Wizytator Szkół w szkolnictwie ogólnokształcącem 150
Inspektor szkolny . . . . 150 do 300
Zastępca Inspektora szkolnego (podinspektor szkolny) 100
Instruktor Oświaty pozaszkolnej . . . 100

Stawki dodatków dla Inspektorów szkolnych ustala Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

b) Dyrektorzy i Kierownicy Szkół zawodowych oraz Wizytatorzy tych Szkół (ministerjalni i okręgowi) . . od 50 do 500
Kierownicy Wydziałów w Szkołach zawodowych . . . . . od 50 do 300
Kierownicy warsztatów w Szkołach zawodowych . . . . . . od 50 do 250

Stawki dodatków, wymienionych w p. b), ustala Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

c) Dyrektorzy Szkół średnich ogólnokształcących, Seminarjów Naucz., lub innych Zakładów kształcenia nauczycieli 100 do 150
Kierownik publicznej Szkoły powszechnej (szkoły ćwiczeń) III-go stopnia . . . 50
Kierownik Szkoły specjalnej 50
Kierownik publicznej Szkoły powszechnej (szkoły ćwiczeń) II-go stopnia . . . 25
Kierownik publicznej Szkoły powszechnej I-go stopnia (Nauczyciel kierujący w tej szkole) 5
Kierowniczka przedszkola 5
Nauczyciel Szkoły powszechnej lub średniej, powołany do pracy instruktorskiej 100
Kierownicy, wychowawcy internatu 50 do 100

Stawki dodatków dla dyrektorów Szkół średnich ogólnokształcących, Seminarjów nauczycielskich lub innych zakładów kształcenia nauczycieli, oraz dla kierowników i wychowawców internatu ustala Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

W MINISTERSTWIE ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH:

Kierownik wydziału (działu) w Państwowym Instytucie Naukowym Gospodarstwa Wiejskiego 100

W MINISTERSTWIE KOMUNIKACJI:

Kierownik kamieniołomów, klinkierni . . 200

W MINISTERSTWIE OPIEKI SPOŁECZNEJ:

a) Inspekcja Pracy: Inspektor okręgowy w Warszawie, Łodzi i Katowicach . . 250
Inspektor okręg. w innych miejscowościach 200
Inspektor obwodowy w Łodzi obwód 12 i 14, w Sosnowcu obwód 25, we Lwowie obwód 42, w Katowicach obwód 48, w Królewskiej Hucie obwód 49, w Bielsku obwód 52, w Poznaniu obwód 53 i w Gdyni obwód 60 150
Inspektor obwodowy przy Głównym Inspektorze Pracy i Inspektor obwodowy w Warszawie 125
Inspektorowie obwodowi i inni . . . 100
Podinspektor Pracy 50
b) Kierownik działu Państw. Zakł. Higjeny . 200

Sądownictwo.

a) DODATKI FUNKCYJNE:

Sędziowie i prokuratorzy, zajmujący wymienione poniżej stanowiska kierownicze, otrzymują dodatki funkcyjne, miesięcznie w złotych:

Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego, Pierwszy Prezes Najw. Trybunału Admin. . 2000
Pierwszy Prokurator Sądu Najwyższego . 1200
Prezes Sądu Najwyższego, Prezes Najwyższego Trybunału Administracyjn., Prezes Sądu Apelacyjnego . . . 800
Prokurator Sądu Apelacyjnego . . . 600
Prezes Sądu Okręgowego 400
Wiceprezes Sądu Apelacyjnego, Prokurator Sądu Okręgowego 300
Wiceprezes Sądu Okręgowego 200
Sędziowie grodzcy, sprawujący kierownictwo Sądu grodzkiego, liczącego ponad 15 sędziów 100
a ponad 5 sędziów 50

b) DODATKI LOKALNE:

Sędziom i prokuratorom, pełniącym służbę w m. stoł. **Warszawie**, przyznaje się dodatek lokalny w następującej wysokości:

Grupa uposażenia:	miesięcznie złotych:
I.	160
II.	120
III.	85
IV.	60

Sędziom i prokuratorom, pełniącym służbę w miastach: Gdyni, Katowicach, Królewskiej Hucie, Tarnowskich Górach, Mysłowicach, Cieszynie, Bielsku w województwie śląskiem oraz w wydziale zamiejscowym w Rybniku Sądu Okręgowego w Katowicach i w mieście Białej w województwie krakowskiem, przyznaje się dodatek lokalny w następującej wysokości:

Grupa uposażenia:	miesięcznie złotych:
I.	110
II.	80
III.	60
IV.	40

Szkoły średnie — awans automatyczny.

NAUCZYCIELE

1) państwowych Szkół średnich ogólnokształcących, Seminarjów ochroniarskich, posiadający kwalifikacje przepisane ustawą z dnia 26. września 1922 r.,

2) wyższych Kursów nauczycielskich i innych Zakładów kształcenia nauczycieli,

3) Szkół specjalnych ogólnokształcących dla dzieci głuchoniemych, ociemniałych i psychicznie anormalnych, którzy obok przepisanych kwalifikacyj nauczycielskich dla Szkół specjalnych, posiadają studja wyższe, zakończone przepisanemi egzaminami,

4) publicznych Szkół powszechnych, którzy obok przepisanych dla nauczycieli publicznych szkół powszechnych kwalifikacyj zawodowych, posiadają studja wyższe zakończone przepisanemi egzaminami,

5) profesorowie naukowych zakładów teologicznych w Tarnowie, Przemyślu i Stanisławowie, którzy nie posiadają habilitacji na jednym z uniwersytetów krajowych — otrzymują przy mianowaniu uposażenie grupy IX, po trzech latach służby — grupy VIII., po dziewięciu latach służby — grupy VII., po osiemnastu latach służby — grupy VI., wreszcie po dwudziestu siedmiu latach służby — mogą być awansowani według uznania władzy do grupy V.

Szkoły powszechne — awans automatyczny.

Nauczyciele publicznych szkół powszechnych, posiadający **przepisane kwalifikacje do nauczania,**

nauczyciele szkół ćwiczeń, posiadający przepisane kwalifikacje do nauczania,

nauczyciele oddziałów pomocniczych specjalnych przy szkołach powszechnych posiadający kwalifikacje nauczycieli publicznych szkół powszechnych, — otrzymują przy mianowaniu uposażenie grupy XI. i pozostają w tej grupie aż do zdania egzaminu praktycznego. Po ukończeniu conajmniej trzech lat służby nauczycielskiej i po zdaniu egzaminu praktycznego otrzymują uposażenie grupy X, po dziewięciu latach służby — grupy IX., po osiemnastu latach służby — grupy VIII., po dwudziestu czterech latach służby — grupy VII., wreszcie po trzydziestu latach służby mogą być awansowani, według uznania władzy do grupy VI.

Nauczyciele publicznych szkół powszechnych, szkół ćwiczeń, oraz szkół specjalnych ogólnokształcących, **posiadający oprócz kwalifikacji nauczycieli szkół powszechnych jeszcze specjalny egzamin zawodowy,** określony przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, otrzymują przy mianowaniu uposażenie grupy X., po sześciu latach służby — grupy IX., po piętnastu latach służby — grupy VIII., po dwudziestu czterech latach służby — grupy VII., wreszcie po trzydziestu latach służby mogą być awansowani według uznania władzy do grupy VI.

Nauczyciele publicznych szkół powszechnych, nie posiadający przepisanych kwalifikacyj, otrzymują uposażenie grupy XI.

Szkoły Akademickie (Uniwersytety i t. d.).

Profesorowie zwyczajni otrzymują uposażenie grupy IV., profesorowie nadzwyczajni grupy V.

Kustosze, prosektorzy, konstruktorzy i obserwatorowie otrzymują uposażenie grupy VII.

Asystenci starsi otrzymują przy mianowaniu uposażenie grupy VIII. i mogą awansować do grupy VII., a jeżeli posiadają tytuł docenta — do grupy VI.

Asystent starszy, po uzyskaniu tytułu docenta, awansuje z dniem 1-go stycznia roku następnego o jedną grupę uposażenia.

Adjunkci w szkołach akademickich otrzymują uposażenie grupy VII. i mogą awansować do grupy VI. W razie uzyskania tytułu docenta — awansują z dniem 1-go stycznia następnego roku do grupy VI.

Profesorowie naukowych zakładów teologicznych w Tarnowie, Przemyślu i Stanisławowie, którzy posiadają habilitację na jednym z krajowych uniwersytetów, otrzymują uposażenie profesorów nadzwyczajnych.

Policja państwowa i Straż graniczna.

ZASADY ZASZEREGOWANIA.

Oficerowie i szeregowi Policji Państwowej oraz Straży Granicznej otrzymują uposażenie następujących grup uposażenia:

Gen. Inspektor	grupy I.
Nadinspektor, Inspektor	„ II.
Podinspektor	„ III.
Nadkomisarz	„ IV.
Komisarz	„ V.
Podkomisarz	„ VI.
Aspirant	„ VII.
Starszy przodownik	„ VIII.
Przodownik	„ IX.
Starszy posterunkowy	„ X.
Posterunkowy	„ XI.

Oficerowie i szeregowi Straży Granicznej otrzymują uposażenie następujących grup uposażenia:

Komendant	grupy I.
Nadinspektor	„ II.
Inspektor	„ III.
Nadkomisarz	„ IV.
Komisarz	„ V.
Podkomisarz	„ VI.
Aspirant	„ VII.
Starszy przodownik	„ VIII.
Przodownik	„ IX.
Starszy strażnik graniczny . . .	„ X.
Strażnik graniczny	„ XI.

DODATKI LOKALNE.

Oficerom i szeregowym Policji Państwowej, pełniącym służbę w m. stoł. Warszawie, przyznaje się dodatek lokalny w nast. wysokości:

w grupie uposażenia:	złotych miesięcznie:
I.	150
II.	100
III.	75
IV.	65
V.	50
VI.	40
VII.	35
VIII.	30
IX.	30
X.	25
XI.	25

Oficerom i szeregowym Policji, pełniącym służbę na obszarze półwyspu Hel oraz w miastach: Gdyni, Katowicach, Królewskiej Hucie, Tarnowskich Górach, Mysłowicach, Cieszynie, Bielsku w województwie śląskiem i w Białej

w województwie krakowskiem, przyznaje się dodatek lokalny w następującej wysokości:

w grupie uposażenia:	złotych miesięcznie:
II.	70
III.	50
IV.	45
V.	35
VI.	25
VII.	25
VIII.	20
IX.	20
X.	15
XI.	15

Oficerom i szeregowym Straży Granicznej, pełniącym służbę na obszarze W. M. Gdańska, przyznaje się dodatek lokalny w wysokości 200% pobieranego uposażenia.

DODATKI SŁUŻBOWE.

Dla oficerów i szeregowych Policji Państw.:

Oficerom i szeregowym Policji Państwowej przyznaje się następujące dodatki służbowe:

Stopień:	Złotych miesięcznie:
Nadinspektor	450
Inspektor	350
Podinspektor	250
Nadkomisarz	215
Komisarz	165
Podkomisarz	135
Aspirant	120
Starszy przodownik	65
Przodownik	60
Starszy posterunkowy	55
Posterunkowy	40

Oficerom i szeregowym Policji Państwowej, pełniącym służbę śledczą w urzędach śledczych oraz innych niższych jednostkach, zamiast dodatku powyższego, przyznaje się następujące dodatki służbowe:

Stopień:	Złotych miesięcznie:
Inspektor	440
Podinspektor	315
Nadkomisarz	270
Komisarz	210
Podkomisarz	170
Aspirant	150
Starszy przodownik	100
Przodownik	90
Starszy posterunkowy	80
Posterunkowy	60

Oficerom i szeregowym Policji Państwowej, zajmującym wymienione poniżej stanowiska, lub pełniącym obowiązki przywiązane do tych stanowisk, przyznaje się, zamiast dodatku służbowego, następujące dodatki służbowe:

Stanowisko:	Złotych miesięcznie:
Komendant Główny	800
Zastępca Komendanta Głównego	500
Naczelnicy Wydziałów w Komendzie Głównej, Komendanci Wojewódzcy P. P., Komendant P. P. m. stoł. Warszawy, Kierownik Samodzielnego Referatu Wojskowego w Komendzie Głównej	400
Komendanci Szkół policyjnych, Komendanci P. P. w miastach wydzielonych	275
Komendanci Powiatowi, Komendanci Rezerw: Pieszej i Konnej w Warszawie, Komendant Rezerwy Szeregowych przy Komendzie Głównej	250
Kierownicy Komisarjatów, Komendanci Rezerw przy Komendach P. P. w miastach wydzielonych	225
Komendanci Posterunków	80

Dla oficerów i szeregowych Straży Granicznej:

Oficerom i szeregowym Straży Granicznej, zajmującym wymienione poniżej stanowiska, lub pełniącym obowiązki, przywiązane do tych stanowisk, bądź też posiadającym wymienione poniżej stopnie, przyznaje się następujące dodatki służbowe:

Stanowisko:	Złotych miesięcznie:
Komendant Straży Granicznej	1000
Zastępca Komendanta, Szef Sztabu	700
Kierownik Inspektoratu Okręgowego, Szef Oddziału w Komendzie Straży Gran.	550
Kierownik Inspektoratu Granicznego, Komendant Centralnej Szkoły, Kierownik Ekspozytury Inspektoratu Ceł w Gdańsku, Zastępca Szefa Oddziału w Komendzie Straży Granicznej	325
Kierownik Intendentury Straży Granicznej, Kierownik Egzekutywy Oddziału II-go w Komendzie Straży Granicznej	270
Referent w Komendzie Straży Granicznej, Kwatermistrz Inspektoratu Okręgowego, Oficer Informacyjny Inspektoratu Okręgowego, Kwatermistrz Centraln. Szkoły, Dowódca Kompanji w Centralnej Szkole, Wykładowca w Centralnej Szkole, Kierownik Zakładu tresury psów	250
Kierownik Komisarjatu, Referent Inspektoratu Okręgowego, Kwatermistrz Inspektoratu Granicznego, Oficer Wywiadowczy Inspektoratu Granicznego, Referent Ekspozytury Inspektoratu Ceł w Gdańsku, Dowódca Plutonu w Centralnej Szkole, Płatnik w Centralnej Szkole	150
Oficerowie w stopniu podkomisarza i aspiranta wyżej niewymienieni	100
Kierownik Placówki	70
Starszy Przodownik	50
Przodownik	45
Starszy Strażnik graniczny	40
Strażnik graniczny	35

Kolej (XIV grup).

Pensje pracowników kolejowych wynosić będą miesięcznie:

Grupa:	złotych:
I.	1000
II.	700
III.	550
IV.	450
V.	390
VI.	335
VII.	295
VIII.	260
IX.	225
X.	200
XI.	175
XII.	150
XIII.	125
XIV.	100

DODATKI FUNKCYJNE

wynosić będą od 25 do 600 zł. miesięcznie, które określi Minister Komunikacji.

DODATKI LOKALNE

a) w Warszawie wynoszą:

Grupa:	złotych miesięcznie:
I.	150
II.	100
III.	80
IV.	65
V.	60
VI.	50
VII.	45
VIII.	40
IX.	35
X.	30
XI.	25
XII. i XIII. po	20
XIV.	15

b) Dla Helu, Gdyni, Białej w woj. krakowskiem i na terenie Górnego Śląska dodatki lokalne wynoszą:

Grupa:	złotych miesięcznie:
I.	100
II.	70
III.	55
IV.	45
V.	40
VI.	35
VII.	30
VIII.	25
IX. i X. po	20
XI. i XII. po	15
XIII. i XIV. po	10

Ponadto pracownicy kolejowi otrzymują, poza uposażeniem zasadniczem, **dodatki** uzasadnione szczególnemi właściwościami służby i racjonalizacją pracy, wynagrodzenie za godziny nadliczbowe (pracownicy stali), diety i należności za przesiedlenie, umundurowanie po cenach ulgowych, korzystają z opieki lekarskiej, ulg w przejazdach i przewozach, z mieszkań w naturze i zaliczek na uposażenie.

Nadto przepisy upoważniają Ministra Komunikacji do wstawiania corocznie w planie finansowo-gospodarczym przedsiębiorstwa P. K. P. odpowiednich sum dla pracowników, utrzymujących liczną rodzinę.

Stawki Kolei i Poczty podajemy według wiadomości telefonicznych, podanych w dziennikach, gdyż się nie ukazały jeszcze w Dzienniku Ustaw.

Poczta (XI grup).

Dla pracowników Poczty, Telegrafu i Telefonu ustanowiono XI. grup uposażenia zasadniczego, a mianowicie:

Grupa:	złotych miesięcznie:
I.	1000
II.	700
III.	450
IV.	350
V.	280
VI.	240
VII.	205
VIII.	175
IX.	145
X.	120
XI.	100

DODATKI FUNKCYJNE.

Pracownicy na stanowiskach kierowniczych otrzymywać będą następujące dodatki funkcyjne:

W administracyjnej służbie pocztowej, telegraficznej i telefonicznej	500
Dyrektor Izby Kontroli rachunkowej poczt i Państw. Instytutu telekomunikacyjnego	400
Wicedyrektor	300
Naczelnik Wydziału	200
Kierownik Oddziału i Inspektor	100
W wykonawczej służbie pocztowej, telegraficznej i telefonicznej: Dyrektor Urzędu telekomunikacyjnego Warszawa, pocztowego Warszawa I. i Warszawa II., pocztowego urzędu przewozowego Warszawa	200
Naczelnik Urzędu I-ej klasy	100
Naczelnik Urzędu II-ej klasy	70
Naczelnik Urzędu III-ej klasy	50
Naczelnik Urzędu IV-ej i V-ej klasy	30

Ponadto przewidziane są **dodatki lokalne** od 10—150 złotych miesięcznie.

Warszawa.

Akcja Naczelnego Komitetu.

Wobec zbliżającego się terminu wejścia w życie ustawy uposażeniowej, regulującej sytuację finansową świata urzędniczego na nowych zasadach, zebrał się w Warszawie Naczelny Komitet rady pracowniczej, celem zastanowienia się nad wytworzoną sytuacją. Duża część przedstawicieli organizacyj urzędniczych wypowiedziała się na tem posiedzeniu za zwołaniem ogólno-krajowego kongresu urzędników państwowych, który wypowiedziałby się w sprawie sytuacji materjalnej tych sfer, zwłaszcza wobec strat jakich doznają pracownicy państwowi prawie wszystkich grup uposażenia z wyjątkiem 4-ch pierwszych.

Trudno się dziwić, że w tym stanie rzeczy centralna rada pracownicza żywo interesuje się losem uposażeń ogółu pracowników państwowych i obraduje nad sposobem ochrony egzystencji szerokich rzesz pracowniczych. Należy przypomnieć, że zwłaszcza w okresie subskrypcji pożyczki narodowej, padały zapewnienia, jakoby nie było konieczności redukcji uposażeń, a zapewnienia te dawane były licznie delegatom centralnej rady pracowniczej.

Centralna rada pracownicza wychodzi nadal z założenia, że reforma płac pracowników państwowych, nie jest obecnie wskazana i że należy poczynić wszelkie kroki zmierzające do odroczenia na czas późniejszy wejścia w życie nowych zarządzeń uposażeniowych. Decyzja w sprawie kongresu nie zapadła na tem — pierwszem po ukazaniu się rozporządzeń uposażeniowych — posiedzeniu naczelnego komitetu rady pracowniczej.

W nocy z wtorku, 9 b. m. na środę 10 b. m. obradował Naczelny Komitet Rady Pracowniczej w dalszym ciągu, aż do godziny 2-giej. Przedmiotem obrad była nadal nowa ustawa uposażeniowa. Wszyscy obradujący wypowiedzieli się przeciwko nowym postanowieniom uposażeniowym. **Uchwalono wystosować odpowiedni memorjał do Prezydjum Rady Ministrów, do prezesa B. B. W. R. pos. Sławka, oraz do Sejmu i Senatu. W memorjale tym zawarta będzie prośba o uchylenie lub conajmniej zawieszenie na dłuższy czas dekretu Prezydenta Rzplitej o zmianach w uposażeniu.**

Jednocześnie uznano za niewskazane w obecnych warunkach zwoływania kongresu urzędniczego i przekazano tę sprawę do ostatecznej decyzji Centralnej Radzie Pracowników, jako najwyższej organizacji, jednoczącej wszystkich

urzędników państwowych samorządowych i prywatnych. Rada Centralna zwołana została na dzień następny.

Tutaj jeszcze na marginesie rozporządzeń wykonawczych do nowej ustawy uposażeniowej zauważyć należy, że rozporządzenie o terminach płatności uposażeń funkcjonarjuszów państwowych ustala jako termin dzień 1-go każdego miesiąca, a w razie święta w tym dniu — następny dzień nieświąteczny. Zasada ta różni się o tyle od dotychczasowej, że w razie święta w dniu wypłaty pracownicy będą otrzymywali uposażenie nie w przeddzień, lecz dopiero po święcie. Po raz pierwszy da się to odczuć, i to dotkliwie, w kwietniu b. r., gdyż 1 kwietnia wypada Wielkanoc.

W dniu 11 b. m., tj. we czwartek, przedstawiciele Centralnej Rady Pracowniczej zgłosili się do Prezydjum Rady Ministrów i wręczyli memorjał w sprawie nowej ustawy uposażeniowej. Jednocześnie delegaci prosili o **wyznaczenie im przez p. premjera specjalnej audjencji.**

Centralna Rada Pracownicza uchwaliła narazie nie zwoływać ogólno-krajowego kongresu urzędniczego. Kongres ten będzie mógł być jednak zwołany, jeżeli zajdą jakieś nieprzewidziane powody. (j. w.).

Centralna Rada Pracownicza

przeciw nowej ustawie uposażeniowej.

Delegacja Centralnej Rady Pracowniczej złożyła, dnia 11 stycznia br. o godzinie 1-szej popołudniu w prezydjum Rady Ministrów memorjał w sprawie nowej ustawy uposażeniowej.

Memorjał opiera się na oświadczeniu Min. Skarbu p. Zawadzkiego z dnia 2-go września ub. r. **iż żadne obniżki nie są przewidziane** oraz oświadczenia Wicemin. Skarbu p. Jędrzejewicza z dnia 18 października br., że nowa ustawa uposażenia ma na celu **jedynie zniesienie dotychczasowego skomplikowanego systemu uposażeń i że nie wywoła ona obniżki poborów.**

Wbrew tym zapewnieniom, przewiduje nowa ustawa uposażeniowa obniżenie poborów średnich i niższych funkcjonarjuszów państwowych, przynosząc zmniejszenie praw tych pracowników w zakresie emerytur.

Wreszcie żąda memorjał wycofania tej ustawy w drodze prawnej a gdyby to było niemożliwem odroczenia wprowadzenia jej w życie.

Czy nie za mało zrozumienia?

Stan urzędniczy w Polsce nigdy nie tył w dostatkach, ale raczej przymierał głodem, stosując się do twardych konieczności państwowych. Ale miał za soba jedno przynajmniej to jest: zrozumienie i życzliwość społeczeństwa i opinji publicznej. Inaczej jednak w ostatnim czasie, a raczej „Czasie“ (przez duże C).

Ten szanowny zresztą organ prasowy ludzi sytych i dobrze odzianych, który nami nigdy się nie zajmował — uważał za stosowne w jednym z ostatnich numerów, poświęcić nam kilka uwag w artykule p. t. Przerachowanie pensyj urzędniczych — pominawszy niestety bardzo cenną zasadę, że wprawdzie wymowa jest srebrem, ale milczenie złotem, zwłaszcza wtedy, jeśli się nie wie, co naprawdę w danej sprawie powiedzieć.

Autor artykułu, który „nie wchodząc w szczegóły i pozostawiając ekspertom administracji ocenę...“ sam przyznaje się do braku znajomości przedmiotu i kompetencji — lepiej byłby zrobił, gdyby dalej pozostawił nas w spokoju, a nie bawił się artykułem, który swym nonszalanckim a płytkim tonem pokrywa — powiedzmy delikatnie — brak wyczucia jednego z poważnych zagadnień społecznych — jeśli już nie stare, odwieczne, wielkopańskie lekceważenie i niechęć klasy „beati possidentes“ do warstwy pracującej inteligencji.

Mój Boże! czego właściwie ci urzędnicy, ci panowie, ci ludzie chcą, co to się tyle krzyczy o ich płacach w naszem społeczeństwie „gdzie ta warstwa jest i tak liczna i tak wpływowa i co gorsza o takim przeroście mentalności urzędniczej, że zdawałoby się, że wszystko co dotyczy kwestji płac urzędników państwowych, wyrasta na kwestję pierwszorzędnej wagi“. — Quelle bêtise?

Nieprawdaż jakie to miłe powiedzonko — jakie naiwne zdziwienie człowieka, który zdaje się jakby spadł z księżyca, albo chodził po swych latyfundjach i ubolewał, że jacyś tam oficjaliści, gryzipiórki, upominają się także o kawałek chleba i o poprawę, czy ustalenie bytu.

Dla autora artykułu nie istnieje stan urzędniczy mający swe chlubne karty w dziejach odrodzonej ojczyzny, nie istnieją tysiączne rzesze pracowników, którzy poruszają maszynę państwową i takież rzesze ich rodzin, nie istnieje cały problem administracji, sądownictwa i odnośnego aparatu funkcyjnego etc. — problem równie ważny jak agrarjuszy, czy robotników — dla niego jest tylko jakaś warstwa, której zagadnienie rozdmuchuje w jakiś niemile dokuczliwy przerost.

A że urzędnikom ścięto dodatki na rodzinę, to słusznie. „Ciężko zipiącego podatnika — który oddaje swój grosz na listonosza, policjanta, sędziego nie obchodzi wcale, czy tę funkcję spełnia kawaler, czy ojciec ośmiorga dzieci“. Że zaś ci nieszczęśni urzędnicy mnożą się jak króliki — przeto nawet lepiej, że nadmierny przyrost ludności zmaleje, co nie wpłynie na ubytek i tak „wysoce aktywnej demografji Polski“.

Wspaniały frazes ta demografja. Co? Najlepiej zresztą wogóle skazać świat urzędniczy na celibat, albo obowiązkowe poradnie.

I to się nazywa poważne ujęcie sprawy w poważnym organie!

Dla autora artykułu, o przerachowaniu pensyj urzędniczych nie istnieje cały dramat wywołany przesunięciem prawie wszystkich rang niższych do kategorji zmniejszonych poborów, a więc cofnięcie wstecz, nie istnieją tysiące komplikacyj, jakie wywoła zastosowanie w praktyce tejże ustawy.

On widzi w tem tylko uproszczenie tabeli płac (?) i podniesienie poborów wyższych urzędników, zupełnie słuszne, bo inaczej ci ministrowie, wiceministrowie, dyrektorzy departamentów, jako ludzie szczególnie fachowi, pójdą do przedsiębiorstw prywatnych lub państwowych, powiększając etatyzm.

A więc poza tymi dygnitarzami niema już innych fachowych i należycie ukwalifikowanych urzędników — wogóle na 4-ej randze kończy się świat urzędniczy, a reszta to misera plebs, której los tyle obchodzi „Czas“ co mówiąc trywialnie „psa piata noga“.

„Jedność“ od przeszło miesiąca omawiała i omawia fachowo ten cały kompleks przerachowania płac i zarachowania urzędników do poszczególnych grup — nawet większość prasy codziennej poświęciła tym zagadnieniom liczne i ze zrozumieniem kreślone uwagi, tylko „Czas“ względnie jego korespondent nie znalazł czasu, aby się z nimi lepiej zapoznać, głębiej w nie wnikać i rzeczowo je omówić.

Ha trudno. Nie wielu prawdopodobnie urzędników czyta ten dziennik, ale po tym artykule odejdzie ochota do dalszej lektury, jeszcze i tym pozostałym.

Verus.

Komunikaty

TOWARZ. URZĘDNICZEGO „SAMOPOMOC“ SEKWESTRATORÓW PODATKOWYCH RZP. P. WE LWOWIE, PLAC CŁOWY L. 1.

Do

P. T. KOLEGÓW!

Zawiadamiamy niniejszem, że doroczne **Walne Zgromadzenie** naszego Towarzystwa odbędzie się w sobotę dnia 3 lutego 1934 r., a to w myśl § 18 lit. A. i C. statutu. Porządek dzienny Walnego Zgromadzenia podamy najpóźniej 15 stycznia 1934 r. w czasopiśmie „Jedność“.

3 lutego, jako dzień sobotni wypadnie tym razem między świętem (M. B. Gromnicznej) a niedzielą, poczyniliśmy zatem starania u kompetentnych czynników, celem uzyskania na ten dzień sobotni urlopu dla członków, mających przyjechać na Walne Zgromadzenie.

Ponadto poczyniliśmy kroki w Ministerstwie Komunikacji celem uzyskania zniżek dla tych członków (kontraktowych) oraz ewentualnie ich rodzin.

W końcu licząc na znaczną ilość przyjezdnych członków mamy zamiar postarać się dla nich o dogodne i tanie kwatery. By należycie i w odpowiednim czasie przygotować kwatery musielibyśmy jak najrychlej znać ilość spodziewanych członków zamiejscowych, **prosimy przeto P. T. Kolegów o możliwie odwrotne podanie nam imion i nazwisk członków, mających zamiar przyjechać.**

Jeszcze raz wzywamy o odwrotne udzielenie nam wiadomości w tym kierunku, spodziewając się, że w związku z wyjątkową ważnością aktualnych spraw, dotyczących ogółu Kolegów, Walne Zgromadzenie zostanie jak najliczniej obesłane.

Za Zarząd: Prezes **Pamuła.**

———ooOoo———

Komunikat II.

Zawiadamia się P. T. Kolegów, że doroczne Walne Zgromadzenie członków Towarzystwa, odbędzie się dnia 3 lutego 1934 r. o godz. 16-ej (4-ej) po południu. W razie braku kompletu przewidzianego w Statucie odbędzie się Walne Zgromadzenie o godz. 17-ej (5-ta) po południu w sali Instytutu Technologicznego przy ulicy Boularda L. 7, boczna Batorego (przystanek warunkowy tramwaju na miejscu, dojazd tramwajem z Dworca Głównego 1-ką do przesiadania na 10-kę, z Dworca Podzamcze 9-ką lub 5-ką na 10-kę z Dworca Łyczakowskiego 8-ką do pl. Halickiego na 10-kę) z następującym

PORZĄDKIEM DZIENNYM:

1) Powitanie Delegatów i Członków
2) Wybór Przewodniczącego Walnego Zgromadzenia
3) Odczytanie protokółu z ostatniego Walnego Zgromadzenia
4) Sprawozdanie Prezesa z czynności Towarzystwa
5) Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej
6) Sprawozdanie Skarbnika
7) Udzielenie absolutorjum Wydziałowi
8) Wybór częściowy Zarządu
9) Uchwalenie wkładek i czasopisma „Jedność“ na 1934 r.
10) Wolne wnioski i interpelacje.

Z powodu nader ważnych spraw upraszamy o liczne przybycie, ponieważ zaproszono przedstawicieli Izb Skarbowych, jak też przedstawiciela Ogólnego Zrzeszenia Urzędników Państwowych, Samorządowych i Komunalnych z Warszawy, celem wypowiedzenia się w ważnych sprawach dotyczących nas ogółu. — Za Zarząd: Prezes **Pamuła.**

Eksmisja właścicieli nieruchomości.

Pod powyższym tytułem ogłosiliśmy artykuł w nr. 28 „Jedności“ z dnia 1 grudnia, w którym opisaliśmy zamierzenia władz kolejowych, względem lokatorów domów czynszowych, wybudowanych z funduszów emerytalnych w Małopolsce i na Śląsku Cieszyńskim.

Zdając sobie sprawę z tego, że przeciw ustawie walczyć nie można z powodzeniem, zwróciliśmy uwagę władzom kolejowym na niedorzeczność eksmisji wszystkich lokatorów równocześnie, gdyż takie zarządzenie wywoła nietylko wzrost czynszów lecz także dotkliwy brak mieszkań, lecz niestety nasz głos nie znalazł posłuchu i tuż przed 1-szym stycznia zaczęto doręczać gorączkowo wszystkim lokatorom tych kamienic wypowiedzenia pisemne, zaznaczając, iż otrzymają prócz tego **sądową awizację przez Prokuratorję Skarbu, która jednak nie policzy kosztów sądowych w razie niestawienia się na termin sądowy dotkniętego awizacją.**

Naturalnie, że niejeden emeryt a szczególnie wdowa lub sierota przymierając z głodu i obawiając się wysokich kosztów sądowych, ulegnie pokusie i na awizację nie zareaguje, lecz większość świadoma swych praw stawi czoło i odwoła się do poczucia sprawiedliwości sądów.

Bo domy te są bezsprzecznie wybudowane z funduszów emerytalnych, stworzonych ze składek obecnych lokatorów o czem głosi konwencja wiedeńska a konwencja ta ratyfikowana przez Sejm i Rząd Polski, stała się tak samo ustawą, jak jest nią ustawa o ochronie lokatorów.

Zachodzi jeszcze jedno pytanie.

Czy władze kolejowe potrzebują na 1 kwietnia br. np. w Krakowie przeszło 200, a w Nowym Sączu około 100 mieszkań?

Czy cała akcja wypowiedzenia tych mieszkań, jest uzasadnioną zapotrzebowaniem, czy jest to tylko zaspokojeniem ambicji jakiejś jednostki, która chce być **„panem tych domów“**, a potem wspaniałomyślnie pozwoli pojedyńczym wybrańcom pozostać nadal lokatorami w tych domach!

Bo i takie wieści krążą między zagrożonymi eksmisją! O. Z.

BERLIN 1934.

Na Wilhelmstrasse stoi dwóch hitlerowców, z ożywieniem omawiając ostatnie wypadki, jakie miały miejsce w Genewie.

— A ja ci mówię Hans — odzywa się jeden, że Europa powinna być zadowolona, że Hitler wogóle nie rozwiązał Ligi Narodów.

Co się dzieje na szerokim świecie?...

Przeżywamy bardzo niepewny okres. Ciągle wydaje nam się, że najbliższe chwile przyniosą wybuch albo uspokojenie. Nadzieje okazują się złudne: atmosfera staje się coraz bardziej naprężona. W tej sytuacji najtrudniejsze może obecnie jest położenie Francji. Ona jedna jest bezpośrednio zainteresowana w ustosunkowaniu się Niemiec do Ligi Narodów, a w szczególności do sprawy rozbrojenia. Dla Francji kwestja dozbrojenia Niemiec, to nie teoretyczna rozmowa na temat światowego pokoju, ale niebezpieczeństwo, zagrażające bezpośrednio jej granicom. Nic też dziwnego, że wiadomości o nacisku Włoch i Anglji, by Francja zgodziła się na dozbrojenie, wywołały wśród społeczeństwa francuskiego wręcz panikę.

Anglja i Włochy, kokietujące z Niemcami, nakłoniły Francję do wszczęcia bezpośrednich rozmów z Niemcami, do zgody na wysunięcie przez Niemcy propozycyj rozbrojeniowych bezpośrednio wobec rządu francuskiego, a nie na terenie Ligi Narodów. Doprowadziwszy do doręczenia Francji, a raczej do przyjęcia przez Francję noty niemieckiej zawierającej określenie stanowiska Niemiec w sprawie rozbrojenia, oburzyły się treścią i sformułowaniem niemieckich żądań. Skoro tylko jednak Francja zaczęła układać swoją odpowiedź, w Londynie rozpoczęto pracę nad łagodzeniem jej treści.

Francja stanęła więc wobec trudnego bardzo zadania: Zaniepokojona opinja publiczna wewnątrz kraju, z zewnątrz nacisk aljantów, by wobec Niemiec posuwać ustępliwość do ostatnich granic; konieczność znalezienia takiego stanowiska, któreby uspokoiło opinję obywateli, a zarazem nie podrażniło aljantów, któreby ochładzając wojownicze zapały Niemiec, nie naruszało dobrych, czy poprawnych stosunków francusko-angielskich, czy włoskich. Wytrawna dyplomacja francuska rozwiązuje wspaniale to trudne zadanie, uspakaja opinję francuską i ochładza niemieckie zapały stworzeniem Najwyższej Rady Obrony, mającej charakter wojskowy, oraz przemówieniem ministra wojny o przygotowaniu obronnem Francji. Podano do wiadomości publicznej o konieczności utworzenia takiej Rady Obrony, któraby zastanowiłaby się nad środkami, zapobiegającemi, czy sposobami zaradczemi wobec tego, że w r. 1936 — 1940 armja francuska odczuje silnie ubytek rekruta, gdyż staną do przeglądu roczniki wojenne 1914—1918, które to lata wykazują spadek urodzin z powodu wojny. Charakter zaś tej Rady Obrony i fakt, że czynniki wojskowe mają w niej głos decydujący wskazuje każdemu, a więc i Niemcom, wielkie znaczenie Rady. Równocześnie prawie francuski minister wojny w parlamencie długo rozwodził się nad zabezpieczeniem Francji, aby uspokoić wzburzoną opinję; stwierdził oficjalnie silną liczebność i doskonałe uzbrojenie armji francuskiej: podkreślił, że linja fortów broniących wschodniej granicy francuskiej jest najsilniejszą i najlepiej uzbrojoną ze znanych obecnie w historji: uchwalenie ministrowi wojny żądanych kredytów, umożliwi mu dociągniecie tej linji do morza na północ i na południe. Wtedy zaś wsch. granica francuska dawałaby niezawodnie maximum możliwego zabezpieczenia.

Uspokoiwszy w ten sposób opinję wewnątrz kraju, zwróciła się Francja do załatwienia sprawy nacisku aljantów na treść swej noty. Aby uniknąć dyskusji, która musiałaby doprowadzić do tarć bardzo niepożądanych, wybrnięto z tego w ten sposób, że przyspieszono wysłanie noty do Berlina; w nocie samej podkreślono, że Francja może mówić tylko o **rozbrojeniu, a nie o jakiemkolwiek dozbrajaniu.**

Niezależnie od tego, wspiera się Francja o swoich mniejszych sojuszników, nawiązując z państwami nowopowstałemi silniejszy kontakt, a ostatnio nastąpiło pewne zbliżenie z Sowietami; cała akcja ma wywrzeć nacisk, by uspokoić Niemcy w ich zapędach.

W tych nastrojach zbierająca się Liga Narodów pod przewodnictwem naszego ministra spraw zagranicznych, nie będzie oczywiście mogła dać nic realnego, gdyż byt jej poprostu zależy od rozmów poza nią toczonych. — Ameryka odmówiła wstąpienia do Ligi, co oczywiście Lidze nie przysporzyło autorytetu. Sowiety tylko zapowiadają wstąpienie, co byłoby bardzo ważnem zdarzeniem w dziejach Ligi Narodów.

Zamordowanie premjera Rumunji świeżo mianowanego Duci i afera bajońska nie przyczyniają się do uspokojenia atmosfery, ale mają charakter lokalny, nie odgrywający większej roli na międzynarodowym terenie.

Cierpliwi wierzyciele polis poniemieckich.

Niejednokrotnie poruszaliśmy sprawę realizacji polis niemieckich i dlatego obecnie ogłaszamy artykuł umieszczony w I. K. C. z dnia 5 stycznia. Pan likwidator milczy uporczywie, przeciągając likwidację w nieskończoność.

Sprawa zwłoki w całem postępowaniu i likwidowaniu ubezpieczeń niemieckich godną jest zaiste zastanowienia. — Pomijam w rozważaniu szczegółowem względy subjektywne, odnoszące się do dużych strat, tych którzy oszczędności swe, często ostatni grosz — składali na ubezpieczenie siebie na starość, względnie najbliższych na wypadek swej śmierci. — Przechodzę do porządku dziennego nad tem, że były to oszczędności najczęściej tych małych, którzy nie mieli i nie mogli mieć, ze względu na swój charakter zatrudnienia, innych sposobów zabezpieczenia przyszłości sobie i swym bliskim, — głównie inteligencja, a więc urzędnicy, drobne mieszczaństwo, a często i robotnicy, że ci biedacy zostali już dość przykro dotknięci zwaloryzowaniem ubezpieczeń przedwojennych niesłusznem, bo nam wszystkim wiadomo, że towarzystwa ubezpieczeń były zaasekurowane w walucie stałej i z powodu inflacyj wojennych nie poniosły żadnej szkody, przeciwnie wzbogaciły się na waloryzacji polis — obecnie bije się ich drugi raz przez nieuzasadnioną zwłokę.

Pragnąłbym tylko poruszyć momenty objektywne.

Nie wiem, ile jest zarejestrowanych do waloryzacji polis ubezpieczeniowych. Nie wiem też, ilu urzędników zajmuje urząd likwidujący ubezpieczenia niemieckie. Mam więc do czynienia z dwoma niewiadomemi w tem równaniu. A wiadomem są mi nie cyfry, ale widoczna krzywda i niepokój tych, którzy mają do stracenia może ostatnie, co im pozostało.

Ale sądzę, że w drodze rozważań ogólnych sprawa ta zostanie przesądzoną.

Suma każdej polisy może zostać przy użyciu odpowiednich tabel obliczoną w ciągu kilku minut. — przypuśćmy jednak, że nie prędzej, jak w ciągu kwadransa. Wobec tego w ciągu godziny można ustalić sumę należną 4 polisom, w ciągu 6-cio godzinnego dnia pracy jednego urzędnika 24 polis jest gotowych. Ponieważ jeden rok ma 250 dni pracy, może jeden urzędnik załatwić rocznie 6000 polis Nie ulega wątpliwości, że zajętych jest więcej urzędników niż jeden. Jeśli tylko jest ich tam dwu, to w ciągu roku 12.000 polis winno być zlikwidowanych.

Mam wrażenie, że zarejestrowanych polis nie będzie o wiele więcej. — Jeśli dodamy jeszcze 3 miesiące na załatwienie generalnych obliczeń, to w ciągu 15 miesięcy cała akcja winna być zakończona przez dwu urzędników.

Może miarodajne władze zechciałyby się zainteresować tem, czy obliczenie takie jest słuszne i co zrobili z nadwyżką czasu, ci dwaj urzędnicy, o ile tacy w urzędzie tym byli zatrudnieni.

Lecz nietylko ta sprawa wymagałaby pewnej opieki władz. Chodzi jeszcze i o załatwianie słusznych ponagleń, względnie tylko skromnych zapytań, zmęczonych wyczekiwaniem stron. — Tym albo się wogóle nie odpowiada, albo się wyjaśnia, że pisma ich zostaną bez odpowiedzi. Nie wiem, czy taka odpowiedź jest pod względem prawnym zadowalająca.

Pretensja ta jest płynna już od dawna, bo od ratyfikacji układu z r. 1928, a więc już 5 lat. Jeśli tak jest, mogłaby być zaskarżoną w skarbie o ustalenie rozliczenia, a potem kwota ustalona mogłaby być wyegzekwowaną wraz z odsetkami. Czy likwidator odpowiedzialny nie zdaje sobie z tego sprawy, że może wprowadzić Skarb Państwa w rozliczne procesy.

Ale poza treścią i stroną prawną jest jeszcze kwestja formy. Odpowiedzi wyżej cytowane byłyby może słuszne w tym stanie w 2—4 tygodniach po ogłoszeniu pretensji, — nie są jednak na miejscu po upływie tak długiego czasu. Ostatecznie nawet cierpliwi wierzyciele mają pewne prawo troszczyć się o swoje pretensje i nie można ich zbywać tego rodzaju oświadczeniami, a to tembardziej że likwidatorzy, którzy do tego celu zostali powołani, z tego funduszu są opłacani i stanowią dosłownie „tabakierkę dla nosa".

— Na jaką górę pan idzie, panie Eierweiss?
— Nie wiem jeszcze.
— Dlaczego?
— Chcę sobie zrobić niespodziankę!

* * *

Dawniej do Ameryki przemycano alkohol jako wodę, a dziś wodę jako alkohol.

Pożegnanie zasłużonego dyrektora urzędu pocztowego.

W dniu 31 grudnia z. r. żegnał Urząd pocztowy Nr. 2 w Krakowie na dworcu swego dyrektora p. Juljana Walczewskiego, przechodzącego po długoletniej pracy zawodowej w stały stan spoczynku.

Ustępujący dyrektor, jako człowiek o niespożytej energji a zarazem pełen dobroci i serdeczności dla swego otoczenia zyskał sobie wśród ogółu pracowników pocztowych, jakoteż tych warstw społeczeństwa krakowskiego, z któremi łączyły go stosunki z racji jego stanowiska, ogromną sympatję i popularność, a u swych przełożonych wielki szacunek i pełne uznanie za położone zasługi na odpowiedzialnem stanowisku.

To też skromnie pomyślana uroczystość pożegnania przerodziła się w żywą manifestację uczuć zebranych. W serdecznych słowach dano wyraz wielkiej przyjaźni, przywiązania i szczerego żalu dla ustępującego dyrektora.

Porada prawna

WP. Leśniak Sowliny. Kilkakrotnie powiadomiliśmy, iż renta urazowa była w czasie od 1. X. 1921 do 1. IX. 1929 uważana za zaopatrzenie a według ustawy emer. z 1923 r. dwóch zaopatrzeń nie można było pobierać ze Skarbu Państwa. Dopiero Rozp. R. M. z dnia 4 lipca 1929 r: uznało tę rentę za odszkodowanie z tytułu nieszczęśliwego wypadku i wypłacano ją niezależnie od emerytury. Że wysokość tego odszkodowania nie stoi w żadnym stosunku do pobieranej w Austrji, jest krzywdzace, ale na to nic poradzić nie można, gdyż ustawa emerytalna daje niestety podstawę do tej krzywdzącej wypłaty.

W. P. E. S. w Z: Według Rozp: R: M: (patrz „Jedność" z 1 stycznia 1934 r. „Nowe grupy uposażeniowe") dla zaszeregowania przyjmuje się niższą grupę, więc u WPana XII t. j. 100 zł. Ponieważ obecnie pobory wynoszą zł. 202.37, mniej 7 proc. t. j. 188.21 zł. to otrzyma WPan grupę XI t j. 130 zł., więcej dodatek wyrównawczy, który z dniem emerytowania się traci. O ileby emerytowanie nastąpiło przed 1 lutym bież. roku natenczas pobory emerytalne wyniosłyby 207.13 zł. Nie możemy jednak doradzać przejścia na emeryturę przed 1 lutym, gdyż nie znamy zamierzenia Rządu względem obecnych emerytów.

WP. Oskar A. Kosów. Należy powtórnie zwrócić się do likwidującego emeryturę urzędu o wyjaśnienie, względnie do samego dyrektora. Urząd ten jest obowiązany sprawę wyjaśnić. Gdyby wszystko zawiodło należy zwrócić się do ministerstwa.

Pogłówne.

W dalszym ciągu wpłynęły od dnia 1 lipca 1933 r. do dnia 31 grudnia 1933 r. do Związku Zrzeszeń Prac. Publ. Woj. Krak. tytułem pogłównego następujące kwoty:

P. T. Państwowa Szkoła Przemysłowa Kraków zł. 15; Koło Sztygarów Bochnia zł. 64; Urząd Katastralny Nowy Sącz zł. 4; Urzędnicy Sądu Grodz. Niepołomice zł. 2.50; Kasa Skarbowa Brzesko zł. 4; Sąd Grodzki Leżajsk zł. 12; Państwowe Gimn. III. w Krakowie zł. 50; Urzędnicy Sądu Grodzkiego Tarnobrzeg zł. 18; Urząd Katastralny Bochnia zł. 2; Krakowska Gazownia Miejska zł. 122; Urzędnicy Sadu Grodzkiego Tuchów zł. 12; Okręgowy Związek Emer. Państw. i Samorz. Tarnów zł. 80; Wydział VIII Magistratu w Krakowie, Kopernika 1. zł. 496; Związek Urz. Sąd. Apelac. Krak. zł. 175; Archiwum Ziemskie Kraków zł. 6; Związek Sztygarów Wieliczka zł. 54. Urząd katastralny Liszki zł. 2.

PP. prof. Żurawski H. zł. 2; Reiser D: zł: 1; Trzaskowska zł. 2.50; Czubiński zł. 2; Harmala Wincenty zł. 2; Sikorski Jan zł. 2; Haluch Józef zł. 2; Cynarski zł. 2; Bednik Fr. zł. 1; Tarkowski Stan. zł. 2; Ptasiński Wł. zł. 2; Łodyński Włodzimierz zł. 2; Maresch Aleks. zł. 4; Sikorski Jan zł. 2; Pytel Jan zł. 2; Pietrzycka Zofja zł. 2; Chmielewski L. zł. 1; Inż. Gurak Stan. zł. 4.

HUMOR WOJSKOWY.

Do szeregowca Wojciecha Kulaka przyjechał w odwiedziny krewny. Wchodzi do koszar i zapytuje pierwszego napotkanego żołnierza:

— Przepraszam pana, czy pan nie zna czasem Wojciecha Kulaka?

Wojciecha Kulaka? Jak on wygląda?

— Ano, taki wysoki chłop, blondyn, z ładnym przedziałkiem.

— Wąsiki ma?

— Tak ma małe wąsy!

— A jakże, znam go! Nazywa się Felek Konewka!

Wydawca: Za Związek Zrzeszeń pracowników publ. Wojew. krakowskiego: Dr J. Krajewski. — Redaktor odpowiedzialny: Dr J. Warchałowski.
Drukarnia „Głosu Narodu" w Krakowie, ul. św. Krzyża L. 11 — pod zarządem Romana Ferka.